

A budapesti szállodások, vendéglősök és kereszmárcsok ipartársulatának

ÉRTESITŐJE.

EGYEDÜLI HIVATALOS SZAKKÖZLÖNY. — KIADJA AZ IPARTÁRSULAT.

Az „Értesítő” a társulat tagjai díjfizetés nélkül kapják.

MEGJELENIK MINDEN HÓ UTOLSÓ NAPJÁN.

Szerkeszti: Poppel Miklós ipartársulati titkár.

Kéziratok a szerkesztőséghez küldendők.

Budapest, IV. kerület, Ferencz József-rakpart 16. szám.

Hirdetéseket csak ajánlhatónak ismert cégektől fogadunk el.

H I R D E T É S E K

a társulatnál: IV. ker., Ferencz József-rakpart 16. szám alatt vétetnek fel

EGYSZERI HIRDETÉS ÁRA:

Egész oldal	40 korona
Fél oldal	20 „
Negyed oldal	12 „
Nyolcad oldal	7 „

Szövetségi ügyek.

A „Magyar vendéglősök országos szövetsége” központi igazgatóságának évi jelentése. Előterjesztett a szövetség f. évi szeptember hó 21-én Budapesten tartott IX-ik rendes közgyűlésében.

(Folytatás.)

Nevezetesen indítványt nyújtottunk be az iránt, hogy azoknak az italméréseknek, amelyekben az engedély szerint szabad kimérni égetett szeszes italokat, valamint kismértékben egyéb italokat is, de a szokásos vendéglői ételeket nem szolgálhatják fel, azok a munkaszüneti napokban reggeli 3 órától délelőtt 10-ig nyitva tarthatók legyenek, mire a pénzügyminiszter képviselője bejelentette, hogy a pénzügyminiszter, amennyire lehet, korlátozni akarja az italmérőket, de nem állja utját annak, hogy nagyobb szállodákban, vendéglőkben bizonyos finomabb szeszes italokat is adhassanak a vendégeknek.

Magára a törvényre vonatkozó óhajainkat egyébként a következőkben állapítottuk meg.

1. A törvény 4. paragrafusa alapján megállapítandó kivételek közé kérjük felvenni a saison vendéglőket, melynek pl. a fürdőhelyeken vannak. Mert e helyeken az üzem rendszerint 6 hétig tart s a vendéglősöknek ezen aránylag rövid idő alatt kell a bérleti és egyéb üzemköltségeket fedezni. Ha ezt az ugyis rövid ideig tartó üzemet a törvény még munkaszüneti napokkal is korlátozni fogja, akkor veszélyeztetve lesz ezen üzletek fennállása, ami pedig nemcsak saját közönségünknek lenne hátrányára, de tönkretenné ugyis csekély idegenforgalmunkat.

2. A 11. paragrafus 4. bekezdésében foglalt tilalom alól kivételt képezzenek a szállodák, vendéglők és kávéházak, vagyis ezekben munkaszüneti napokon is egész napon át szabad legyen égetett szeszes italokat árusítani. Mert ezen üzletekben az égetett szeszes italok fogyasztása ugyis minimális. És ezt mégis szükséges szabadon hagyni, nehogy ezen iparok üzeme korlátozva legyen, ami a törvénynek sem célja, miként ezt az indoklás is hangsúlyozza. Azonkívül hasonló tulszigoru intézkedésre külföldön sem található példa.

3. A 18. paragrafus utolsó pontját nagyon kívánatos lenne kiegészíteni azzal, hogy a fogadó- és a vendéglőüzletekben az alkalmazottakat ezen szakasz értelmében megillető teljes délelőtti pihenési időt déli 12 óráig, a délutáni pihenő időt pedig délután 3 órától kezdve kell adni.

Mert a fogadó- és vendéglőipar üzembeosztása annyira különleges, a többi iparok beosztásától annyira elütő, hogy azokéval azonos elbírálás és szabályozás alá nem vonható. Ugyanis ezen üzletekben az üzem érdemleges része éppen déli 12 órától délután 3 óráig tart s így ezek a teljes délutánok adásával tulajdonképpen két munkanapot vesztenének hetenként, ami nem lenne igazságos.

4. A 22. paragrafusban foglalt intézkedést teljesen

mellőzendőnek véljük, mert annyira felesleges munkával és emiatt csak zaklatással terheli az iparosokat, hogy a kisiparos existenciája a sok írásbeliség által veszélyeztetve lesz.

A miniszteri szaktanácskozmány ezután egy bizottságot küldött ki, mely a törvényjavaslatot ezen értekezlet megállapodásai alapján újból átdolgozta, amely új elaboratum viszont az országos ipartanács állandó bizottsága elé került. A kereskedelemügyi miniszter az eredeti törvényjavaslatot, a szaktestületek véleményeit az ankéten és az ipartanácsban folytatott tárgyalások jegyzőkönyveit, a kiküldött bizottság módosításait és az ipartanács állandó bizottságának új tervezetét egy füzetben összefoglalva megküldötte az összes szakköröknek és az ipartanács tagjainak újabb véleményadásra, mely 1909. március 8-án tartott ülésén intézte el ezen ügyet véglegesen, úgy hogy most már csak a törvényhozási tárgyalás van hátra.

Adónemek egységesítése.

A „Győri vendéglősök és italmérők ipartársulata” 1906. augusztus 28-án tartott üléséből kifolyólag tudvalevően oly indítványt terjesztett a Miskolcon 1906. szeptember 10-én tartott közgyűlésünk elé, hogy keressük meg a pénzügyi kormányt a vendéglősökre és kávécsokra vonatkozó adótörvényeknek ezen iparágak helyzetével leendő igazságos összhangba hozása, vagyis az italmérési illeték, a fogyasztási adó és a III. oszt. kereseti adó egyesítése tárgyában.

Szövetségünk igazgatósága a győri ipartársulat ezen indítványát oly értelmű határozati javaslattal terjesztette a közgyűlés elé, hogy azt, tekintettel arra, hogy az indítvány kivitele ugy elméletileg, mint gyakorlatilag megvalósíthatatlan, vegye le a napirendről. Minthogy azonban a győri közgyűlési kiküldöttek indítványuk elfogadásához ragaszkodtak és maga a közgyűlés is az indítvány mellett foglalt állást, 1907. július havában az indítvány értelmében felterjesztést intéztünk a pénzügyminiszteriumhoz, mely 1908. április 8-án 117512. sz. a. kelt végzésével csakugyan akként határozott, hogy a fent felsorolt közszolgáltatások egyesítése lehetetlen, illetve kivi-
hetetlen, és pedig nemcsak azért, mert míg a fogyasztási adót nem a személy, hanem az adótárgy viseli és annak terhe ugyszólván annak árában rendszerint kifejezésre is jut, addig az egyenes adó — és különösen a III. oszt. kereseti adó — személyes természetű szolgáltatás, mely számol az adózó teherviselési képességével; hanem főleg azért is, mert az italmérési illeték mindkettőtől eltérő közszolgáltatást képez, az eddig fizetett III. oszt. kereseti adó pedig időközben az általános kereseti adóról szóló — és az országgyűlés által már elfogadott — törvény keretében újabb szabályozást nyert.

Az italmérési illeték minimuma és új osztályozása.

Ámde elutasította a miniszter az ugyanezen kérvényünkben előterjesztett ama kérelmünket is, melynek teljesítésére nézve pedig egyik hivatali elődjétől kötelező ígéretet nyertünk, hogy tudniillik az 1899. évi XXV. t.-cz. 18. §-a 1. pontjában a székesfővárosra nézve megállapított italmérési

illeték minimuma 300 koronáról 200 koronára szállíttassék le. A miniszteri végzés szerint ily intézkedés lehetetlenné vált azáltal, hogy a székesfőváros területén beszedett italmérési illeték az 1908. évi XLVIII. t.-cz. 10. §-a értelmében 1907-től kezdve a fővárosnak engedtetett át s így most már nem az állam, hanem a székesfőváros érdekeit érintené, habár a kincstárt a fővárossal szemben elszámolási kötelezettség nem is terheli, mert az átengedendő összeg nagysága tekintetében kötelezettséget nem vállalt. Mindezeknél fogva a miniszter nem tartja a méltányosság elveivel összeegyeztethetőnek, hogy az italmérési illeték minimumának megváltoztatása tekintetében a székesfőváros hozzájárulása nélkül bármilyen intézkedést foganatosítson.

Konciliánsabb álláspontot foglal el a miniszter mindezekkel szemben az italmérési illetékek osztályozására vonatkozólag, amennyiben ugyanezen végzésében kijelenti, hogy az italmérési törvény revíziója alkalmából megfontolás tárgyává kívánja tenni azt, hogy az italmérési illeték osztályozásában nagyobb ruganyosság elérése céljából az 1899. évi XXV. t.-c. 16. §-ában a székesfővárosra nézve megállapított hét tétel helyett esetleg több tétel, illetve osztály vétessék fel, megjegyezvén, hogy ezen intézkedés a székesfőváros területén beszedett összilleték végösszegét nem befolyásolná, vagyis a székesfővárosi italmérők összeségének terhét nem enyhítené, legfeljebb: az illeték egyenletesebb elosztását eredményezné.

A boritaladó eltörlése.

A „Magyar Szőlősgazdák Országos Egyesülete“ tudvalevően évtizedek óta lankadatlan küzdelmet folytat a boritaladó eltörlése érdekében. Szövetségünk, tekintettel azon körülményre, hogy hazánkban a borfogyasztás térhódításának legfőbb akadálya a boritaladó, mely ma már sok helyen a bor tényleges árát meghaladja, a szőlősgazdák egyesületének kérelmére a legnagyobb készséggel csatlakozott az ezen igazságtalan adónem ellen indított mozgalomhoz, mely tetőpontját az 1908. évi október 21-ére Budapestre egybehívott országos tiltakozó nagygyűléssel érte. E nagygyűlésen a városok, borvidékek, nagyközségek stb. képviselőin és hat vidéki vendéglős-ipartársulat küldöttségén kívül képviselve volt országos szövetségünk is.

A gyűlésen előterjesztett határozati javaslatához szövetségünk nevében Kommer Ferencz szólott, aki a szónokok sorában a harmadik helyet foglalta el. Örömmel jelentjük a közgyűlésnek, hogy az országos nagygyűlés igen nagy rokonszenvvel és lelkes éljenzéssel fogadta szövetségünk képviselőjének azon kijelentését, hogy úgy a „Magyar Vendéglősök Országos Szövetsége“, mint a „Budapesti szállodások, vendéglősök és korcsmárosok ipartársulata“, valamint az ország összes vendéglős-ipartársulatai, fenntartás nélkül és a legnagyobb készséggel csatlakoznak a szőlősgazdáknek a boritaladó eltörlése érdekében megindított akciójához, annyival is inkább, mivel a vendéglősök különböző egyesületei is már évek óta ugyanezen cél érdekében állandó küzdelmet folytatnak, felterjesztéseik azonban, melyeket az illetékes körökhöz intéztek, mindez ideig eredménytelenek maradtak. Hiszi és reményli azonban, hogy a gazdák és vendéglősök együttes mozgalmát a kormány már nem fogja sokáig egyszerűen negligálhatni, mert úgy közgazdasági, mint közegészségi szempontból egyaránt szükséges, hogy nemzeti italunk — a bor — a közéletmezésben ismét elfoglalja régi helyét és hogy ezen igazságtalan adónem, mely a termelőt és a fogyasztó közönséget is egyformán terheli, végre valahára eltörléssék.

Sajnálattal kell jelentenünk, tisztelt közgyűlés, hogy a szőlőtermelők és vendéglősök szépen megindult és nagyarányú mozgalma teljesen eredménytelen maradt, mivel a pénzügyminiszter, bár a nagygyűlés után nála nyomban megjelent küldöttségnek azt is kijelentette, hogy igyekezni fog arra, hogy a bortermelésnek és értékesítésnek állandó és szilárd alapot teremtsen, végezetül mégis csak azon álláspontra helyezkedett, hogy a nagygyűlés eléje terjesztett kérelmét nem teljesítheti, mivel abban nemcsak arról van szó, hogy az állam mondjon le egy jövedelméről, hanem arról is, hogy a városok tiltassanak el egy oly pótlék szedé-

sétől, melyet ezek nem nélkülözhetnek, másrészt pedig a regaleváltságból kifolyólag magának az államnak is még vannak kötelezettségei, melyek fedezetéről előbb gondoskodni kellene.

Nyugdíjügyi szakosztály.

Központi igazgatóságunk munkálkodása főbb mozzanatainak e vázlatos ismertetése után áttérhetünk a szövetség önállóan működő szakosztályainak, nevezetesen a nyugdíj-egyesület és a tanoncügyi szakosztály működésének ismertetésére.

A nyugdíjegyeselet mult évi működéséről a tegnapi nyugdíjegyeseleti közgyűlésen hallottak után, alig van más mondani valónk, minthogy újból is hálás köszönetünket fejezzük ki ezen egyesület vezetőségének, és különösen Bokros Károly elnöknek és dr. Solti Ödön jogtanácsosnak azért az ügybuzgóságért, melylyel nehéz tisztüket az elmúlt évben betöltötték, elkövetve mindezt, hogy ezt a szép humanitárius intézményt, melyhez hasonlóval egy iparág sem dicsekedhet, a virágzás minél magasabb fokára emeljék.

Örömmel állapítjuk meg, hogy e fáradozásukat, amennyiben a nyugdíjegyeselet fejlesztéséről van szó és életképességének megerősítéséről, teljes és a legnagyobb elismeréssel méltó siker koronázta; épp ezért annál fájdalmasabb érzéssel konstatáljuk, hogy az ifjabb generáció még mindig nem oly nagy számban alkotó tagja ezen intézménynek, mint amilyenben a saját jól felfogott érdekében kötelessége volna, hogy legyen.

Ennélfogva, miként mult évi közgyűlésünkön, ez alkalommal is készséges örömmel ragadjuk meg a kínálkozó alkalmat arra, hogy mindenkit, aki bármely minőségben iparunkhoz tartozik, ebben keresi meg mindennapi kenyerét és ezen akar boldogulni, arra buzdítsunk, hogy minél előbb lépjen a nyugdíjegyeselet tagjai sorába.

Tanoncügyi szakosztály.

A szövetség tanoncügyi szakosztályának működéséről a napirend során részletes beszámolót fog tartani e szakosztály előadója Walter Károly igazgató. Mi a magunk részéről csak annak bejelentésére szorítunk, hogy igazgatóságunk illő formában eleget téve mult évi debreceni közgyűlésünk határozatának, 1909. évi április 26-án nagyszámu küldöttséggel tisztelgett a szakosztály örökös diszelnökénél és a szövetség tiszteletbeli tagjánál Glück Frigyesnél. Ez alkalommal szövetségünk elnöke — hivatkozással a debreceni közgyűlés ismeretes határozatára — nagyhatásu beszéddel üdvözölte az ünnepelt férfit és egy művészies kivitelű, diszes feliratot nyújtott át neki, biztosítván őt a szövetség soha el nem muló hálájáról. A felirat találó szavakkal örökíti meg Glück Frigyesnek a hazai szállodás- és vendéglősipar fejlesztése és felvirágoztatása és különösen a vendéglősipari szakoktatás eszméjének megteremtése, fejlesztése, valamint a szakiskolák országos szervezése érdekében évtizedeken át kifejtett lelkes, önzetlen és áldozatkész munkásságát.

Azt hisszük, hogy a tisztelt közgyűlés osztatlan örömmel fogja tudomásul venni, hogy Glück Frigyes elnök urunk üdvözlő szavaira adott válaszában kijelentette, hogy bár viszonyai egy időre a vendéglősügyektől való visszavonulásra is kényszerítették, távozása nem végleges, mert iparunk érdekében a jövőre nézve is hajlandó minden tőle telhetőt elkövetni és megtenni, sőt reményli, hogy idővel újra iparunknak fogja tevékenységét szentelhetni.

Az erkölcsiokről beszámolván, áttérhetünk most már a szövetség anyagi helyzetének demonstrálására, sajnálattal állapítva meg, hogy mivel a tisztelt tagok egy jelentékeny része vagy éppenséggel nem vagy többszöri felszólítás után tesz eleget kötelezettségének: a mérleg kétszáz és néhány korona hiánnyal zárul.

A mult évi közgyűlésen a szegedi ipartársulat érdemes elnökének, Juránovits Ferencznek indítványára elhatároztuk, hogy a hátralékos tagdíjak beszédésére, ahol lehet, a helybeli ipartársulatok szólítandók fel. A közgyűlés ezen indítványt egyhangu helyesléssel fogadta, mégis mikor a megfelelő átiratokat több mint husz ipartársulathoz elküldöttük, kérelmünknek, illetve a közgyűlésen egyhangulag elfogadott határozatnak mindössze három ipartársulat tett eleget.

Tagjaink e mulasztása nemcsak a szövetség életképességét veszélyezteti, de megnehezíti a pénztárkezelést is, melyet a hátralékosok nyilvántartása és a nagy költséggel járó folytonos felszólítások amúgy is elég terhes feladatává teszik pénztárosunknak. E tárgyban kapcsolatban nem is mulaszthatjuk el, hogy úgy a magunk, mint közgyűlésünk nevében halás köszönetet mondjunk szövetségünk érdemes pénztárosának, Wilburger Károlynak, aki e tisztet kiváló lelkiismerettel és nagy szorgalommal tölti be, érdemessé tevén magát mindnyájunk elismerésére.

Az 1906. évi szeptember hó 10-én tartott közgyűlésen megválasztott központi igazgatóság, igazgató tanács, a szakosztályok, valamint a számvizsgáló bizottság három évre szóló megbízatása a mai nappal lejárván, tisztelettel kérjük a közgyűlést, méltóztassék évi jelentésünket tudomásul venni és részünkre a felmentvényt megadni.

A nyugdíjegyeselet évi jelentése.

Tisztelt közgyűlés!

A régi Róma időszámításának legfontosabb egysége volt a lustrum. Öt évre választották hatóságait. Öt évi időtartam leteltével az új hatóságok megtartották programbeszédeiket, a belépő hivatalnokok pedig beszámolóikat.

Alapszabályaink nekünk is kötelességünkké teszik, hogy öt évenként mélyebben tekintsünk bele egyesületünk könyveibe, gondossággal vizsgáljuk és állapítsuk meg egyesületünk fizető-képességét, minden egyes tagnak, ezen tagok minden egyes családtagjának igényét megállapítva vizsgáljuk meg azt, vajjon az egyesület képes-e ezen tagok által jogosan támasztott igényeknek kielégítésére. Ezen vizsgálat eredménye a matematikai mérleg.

Ez évben egyesületünk második lustrumáról állítottuk fel ezt a matematikai mérleget, s már itt örömmel jelezhetjük, hogy ez a mérleg egyesületünk fizetőképességét fényesen igazolja.

Méltán tölt el tehát bennünket bizonyos ünnepi hangulattal közgyűlésünknek mai napja, midőn egyesületünk hajója újabb öt évi pályafutása után viharedzeten tért meg, most már egy új terhet, több tagjának immár valóra váltott nyugdíjigényét havi részletekben tényleg folyósított nyugdíját hozva fedélzetén.

Ez az esztendő, ez az út volt egyesületünknek a tizenegyedik, de bizonyos irányban és bizonyos vonalakon a legelső útja. Országos nyugdíjintézetünk ugyanis a tagok alapszabályszerű nyugdíjjogosultságának terhével ebben az esztendőben kezdte meg pályafutását, Ez a körülmény ad a mai közgyűlésnek különös ünnepi színezetet, mert a lefolyt év eredménye a legelső konkrét bizonyítéka annak, hogy intézményünk magasztos hivatásának nemcsak tudatában van, hanem hivatásának betöltésére kifogástalanul képes is. Az előző tíz év alatt csak az erőgyűjtés útjain járhatott intézményünk, a lefolyt esztendővel azonban a pozitív cselekvés útjaiból visszatérő intézményünket első ízben üdvözölhetjük.

Tényleg valósult élő, működő intézménye, testülete tehát azoknak az emberbarátoknak eszménye, akiknek lelkéből a magyar vendéglős- és kávésipar szociális nyomorúságának látása ezelőtt tizenegy évvel az országos nyugdíjintézetünk eszméjét kiváltotta. E pillanat ünnepélyességét nem szabad rontanunk azoknak az akadályoknak reminiscenciájával, amiket nyugdíjintézetünk tényleges megvalósulása elé a tudatlanság, a közöny, sőt nem egyszer a roszakarat gördített. Ezek a visszaemlékezések csak annak megítélésénél érintsenek bennünket, hogy milyen szociális erőnek, milyen erkölcsi hatásnak és milyen föltétlen anyagi kényszerűségnek kell lenni nyugdíjintézetünk eszméjében, amely a tudatlanság és roszakarat barikádjaival oly diadalmasan tudott megbirkózni! A jelen ünnepélyes pillanatot szenteljük kizárólag a nyugdíjintézményünk erkölcsi eszméjének.

A lényegesen megváltozott gazdasági viszonyok szükségképpen kikényszerítik a társadalmi viszonyok megfelelő átalakulását. Ezt megakakályozni, erőszakosan meggátolni akarni — a legnagyobb balgaság. A szociális bölcsesség nem erre, hanem egyedül a procedurák lefolyásának egyengeté-

sére, és az erők bölcs kiegyenlítésére kell és szabad törekednie. Nyugdíjintézményünk a gazdasági és társadalmi forrongás közepette ezt a hivatást igyekszik betölteni és éppen ebben van az erőssége. Ez az intézmény az, amely a munkaadóknak és a munkásoknak egyformán a sajátja, amelyben a látszólag ellentétes érdekek egy közös szerves érdekeszmóba egyesülnek és amely föltétlen egymásra utaltság érzetének egyedüli hathatós iskolája lehet. Már pedig az egymást dúló, emésztő szociális erők békéje csak a föltétlen egymásra utaltság intenzív érzelméből fog kisarjadni. Ez az erkölcsi és társadalmi igazság képezi a magyar vendéglős- és kávésipar munkáltató és munkás tagjai közös szociális intézményének alapfundamentumát.

A föltétlen egymásra utaltság érzetéből szükségképp folyik a kölcsönös méltányosság lehetőségének rendkívül súlyos akadály, mert az engedékenység a szerencsétlen viszonyok miatt úgy a munkáltató, mint a munkás tagok részéről igen sokszor önmeguk elleni bűnnek látszik. Oly közös intézményre van tehát föltétlenül szükség, amely szakiparunk kultiválót legalább későbbi gondoktól mentesíti és ezzel a létharc éleségét igen nagy mértékben elveszi. Ha van a szakiparnak olyan közös intézménye, amelyben munkaképtelenség, vagy öregség esetére a munkáltatók és a munkások egyformán bizhatnak, amely a jövő terheit egyformán leveszi vállalkról, a jelen torzsalkodásnak okai nagyrészt el vannak háritva, mert a jövő gondjaitól való biztos mentség egyik leghathatósabb föltétele a kölcsönös engedékenységnek. Ezek a föltétlen igazságok azok a szilárd köpillérek, amelyek nyugdíjintézményünk tetőzetét tartják.

A tetőzetet pedig az a föltétlen igazság képezi, hogy a munka eredjen bár a munkáltatótól, vagy a munkástól, kell, hogy oly erkölcsi és anyagi tiszteletben részesüljön, amely a vénségtől vagy a balesettől munkaképtelenné tett egyéneknek is tisztességes megélhetést nyújt. Amde a munkának ezt az eredményt biztosító tisztelete kell, hogy az öntevékenységből azaz önmagunknak méltó megbecsüléséből fejlődjen ki. Ennek az öntevékenységünknek szerves intézménye országos nyugdíjintézményünk, amely takarékoságunk filléreit összegyűjti és ezzel a munkaképtelenség kínos aggodalmait eloszlatja.

Súlyos társadalmi problémáktól viselős korunk nap-nap után szüli a népboldogító theóriákat. Meddő fáradozás! Intézményre; élő, működő szervezetre van szükség, amelynek fundamentumát tartó oszlopait és tetőzetét az érdekközösség erkölcsi igazságai, mozgató erejét pedig ezen igazságok mindenkor megbecsülése képezze.

A magyar vendéglős- és kávésiparnak ez az élő intézménye az országos nyugdíjegyeselet, mely a mai közgyűlésen bizonyosságot tesz arról, hogy hivatásának teljes tudatában van. A magyar vendéglős- és kávésipar kultiválótól függ, hogy hivatásának teljes és tökéletes erejében is legyen és ezzel a lényegében levő nagy igazságok rendre és tökéletesen megvalósulhassanak.

II. Igazgatósági működés.

1. Matematikai mérleg.

Az alapszabályok 69. §-ával az igazgatóság reánk háritotta kötelezettségnek eleget tettünk és egyesületünk 2-ik ötéves működéséről Bochkor Károly dr, udvari tanácsos, egyetemi tanár ur által elkészítettük a matematikai mérleget, amit az alantakban közlünk.

Matematikai mérleg, a „Szállodások, Vendéglősök, Kávésok, Pincérek és Kávéssegédek Országos nyugdíjintézetének” 1908. december 31-re 4% kamat mellett.

Érték (bevétel fedezet).

Kész vagyon az intézet számtartásának 1908. év december 31-én készült mérlege szerint 469651.31 K. Folyó bevételek B) táblázat VI. táblázat szerint 629150.80 K, VIII. táblázat szerint 19619.80 K, összesen 1118421.91 kor.

Teher (kiadás, szükséglet).

K/1. táblázat VI. hasábjára szerint 461522.19 K. K/1. táblázat IX. hasábjára szerint 353545.64 K. K/1. táblázat XII. hasábjára

szerint 121491A4 K. K/2. táblázat VII. hasábjára 25625412 K. K/3. táblázat IX. hasábjára 393202 K. K/3. táblázat X. hasábjára 720822 K. Egyenleg 2381058 K, összes 1118421.91 K.

Ez a mérleg azt igazolja, hogy az 1908. december 31-én meglévő vagyon, ennek 4% kamata és a várható bevételek 1118421 K 91 ft tesznek ki. A számításba vehető kiadások pedig 1094611 K 33 fillérre rugnak. A bevételek tehát a kiadásokat nemcsak fedezik, hanem 23810 K 58 fillérrel felül is mulják. Ennélfogva a mérleg az egyesület fizetőképességét igazolja még arra az esetre is, ha az alapszabály 42. és 52. §-ai alapján váratlan szükségletek merülnek fel. Az egyesület tehát ha a jelen viszonylatok nem változnak, ha az alapszabályokat szorosan megtartják és tőkéjüket legalább 4%-al gyümölcsöztetik, szép hivatásának teljesen és nyugodtan meg fog felelni.

Fogadja a tekintetes Igazgatóság hazafias tiszteletem kifejezését.

Kelt Budapesten, 1909. augusztus hó 31-én.

Bochkor Károly dr. s. k.
egyetemi tanár, m. kir. udvari tanácsos.

A matematikai mérleg célja az, hogy az egyesület, melylyel szemben csak a jövőben esedékes igények támaszthatók, összes aktívai- és passzívainak figyelembe vételével egy adott időben igazolja azt, vajjon az egyesület tagjaival szemben vállalt fizetési kötelezettségeinek eleget tehet-e, a vele szemben tagjai részéről támasztható jogos igények kielégítésére megvan-e a kellő födözet. A fenti matematikai mérleg tehát egyesületünk fizetőképességének próbaköve. Megnyugvással láthatjuk a matematikai mérlegből azt, hogy egyesületünk nemcsak fizetőképese, de jelentős fölöslege is van. Nem téveszthetjük azonban szem elől a mérleget elkészítő szaktudósnak azt a nyomatékos tanácsát, hogy igazgatóságunk mindent kövessen el arra, hogy az alaptőkét legalább is 5%-kal kamatoztassa.

2. Alaptőke.

Bár az alapszabályok az alaptőke gyümölcsöző elhelyezését teljesen reánk — az igazgatóságra — bizza, mégis régóta követett szokásunkhoz hiven ezuttal is bejelentjük a t. közgyűlésnek, hogy az alaptőke gyümölcsöző elhelyezése körül éppen a fentebb idézett tanács hatása alatt némi módosítást vagyunk kénytelenek tenni. Számtalan, s immár több év óta tartó kísérletünk hiúsult meg, hogy az egyesületi alaptőkét egy jövedelmező forrásu ingatlan megvétele útján helyezzük el. Ezen nagy jelentőséggel járó tőkeelhelyező mód csakis abban az esetben volna megvalósítható, ha a vételhez minden igazgatósági tag egyértelműen hozzájárulna. Oly elvi nézetelérések merültek föl azonban a tárgyalások folyamán, hogy az alaptőkének ily uton való gyümölcsöző elhelyezésére alig van többé kilátásunk. Más elhelyezési mód után kellett tehát néznünk, mert a fővárosi két nagyobb pénzintézet, melynél alaptőkénket elhelyeztük, ismételt kérelmünk dacára sem hajlandó 4.25 (adóköteles) %nál kedvezőbb kamatozást biztosítani. Ez a kamatozás is változik a pénzpiac mindenkori helyzetének hatása alatt, úgy, hogy voltak idők, amikor csak 3.25 %-kal volt alaptőkénk gyümölcsöztetve. Több, teljesen megbízható fővárosi kisebb pénzintézet tett újabban ajánlatot arra, hogy alaptőkénket tisztán 4.5—5 %-kal fognák kamatoztatni abban az esetben, ha a náluk elhelyezendő tőkét legalább egy évre lekötjük. Anélkül, hogy a bennünket terhelő felelősséget a közgyűlésre áthárítani akarnók, kérjük a t. közgyűlés fölhatalmazását arra, hogy az alaptőkét 50—100 ezer koronás részletekben, kellő körültekintéssel megválasztott, teljesen megbízható kisebb fővárosi pénzintézeteknél helyezhessük el.

A múlt évi jelentésünkben közzétett utolsó mérleg szerint egyesületünk vagyona 1908. évi június hó 30-án 441786 K 40 fillérre rugott. A f. évi június 30-i mérleg szerint az egyesület vagyona 498482 K, vagyis egy évvel később a vagyongyarapodás 56695 K 60 f., múlt évi költségelőirányzatunk 53800 K-nyi összegével szemben.

3. Tagok.

Alapító tagjainknál mély fájdalommal kell megemlékez-

nünk azokról a nagy veszteségekről, melyek egyesületünket az elmúlt érből érték. Seres Mártonnak, egyesületünk tiszteletbeli, alapító és rendes tagjának elhunytát velünk együtt gyászolta és siratta a kassai választmány is, mely benne megalapítóját és egy évtizedet meghaladó időn át buzgó elnökét vesztette el. Reméljük, hogy ennek a választmányának sikerülni fog azt a kegyeletes tervét megvalósítani, hogy Seres Márton sirját az elhunyt emlékezetéhez méltó emlékekkel jelölheti meg és így a késő utókor előtt is tanúságot tesz arról, hogy az, aki kartársai támogatásának, egy nemes eszme megvalósításának szentelte életét, embertársai hálás emlékezetében élni fog.

A közelmúltban egy másik nagy veszteség is érte egyesületünket Stadler Károly halálával. Stadler Károly nevét maga írta be a magyar vendéglősök történetébe. Ő volt a Magyar Vendéglősök Országos Szövetségének megalapítója és éveken át fentartója. Egyesületünknek elnökévé a debreceni közgyűlés őt választotta meg, bár ettől az állásától nagymérvű elfoglaltságára való tekintettel csakhamar megvált, haláláig megőrizte egyesületünk iránt a legmelegebb érdeklődést, aminek egy jelentősebb alapítványban is adott hifejezést, valamint abban, hogy egyesületünknek mindvégig rendes tagja volt. Legmélyebb részvétünk kísérté az ő sirjába, melyre egyesületünk nevében díszes koszorút helyeztünk.

Alapító tagjainkat ebben az évi jelentésünkben nem soroljuk fel részletesen, mert a múlt évben alapító tagjaink teljes névsorát közöltük, csupán egy mulasztásunkat pótoljuk, amit már a múlt évi közgyűlésünkön élő szóval meg is tettünk, midőn e helyütt megemlítettük, hogy a debreceni vendéglős ipartársulat és pincéregylet 2000 K összeggel lépett alapítótagjaink sorába.

Ebben az évben egy nagyszerű alapítvánnyal gazdagított egyesületünk. Az újabb alapítvánnyal a Szultán lithiongyógyforrás-vállalat örvendeztette meg egyesületünket, 1000 koronás alapítványát 10 éven át 100 K-ás évi részletekben fogja befizetni. Ajánljuk a vállalatot tagjaink jóindulatu figyelmébe.

Az Első Magyar Részvényserfőződe nemesszivü igazgatósága 20,000 koronás alapítványt fizetett be a budapesti szállodások, vendéglősök és korcsmárosok ipartársulata pénztáránál azzal a kikötéssel, hogy mindaddig, míg a budapesti vendéglősök menházának építését meg nem kezdik, ezen alapítvány kamatainak telerészét félévi részletekben az ipartársulat elnöksége egyesületünkhöz küldje be; ami meg is történt.

Törley Oózs. és tsa cég 500, Francois L. és tsa cég pedig 200 korona beküldésével teljesen befizették azt az 5000, illetve 2000 koronás alapítványukat, amit a debreceni közgyűlésen tettek.

Fényes eredménye volt ez évben is a budapesti vendéglősök báljának. Petánovits József és a lelkes rendezőség páratlan ügybuzgalma az idén 8000 K-át meghaladó összeget juttatott a legnemesebb emberbaráti célnak, a vendéglősök szakoktató ügyének. A bál tiszta jövedelméből egyesületünknek 816 K jutott.

Adományok címén befolyt pénztárunkba a kassai szikvizgyártól havi 5 K-ás részletekben 60 K, özvegy Seress Mártonnétól pedig 10 K.

A lefolyt év II. felében és a f. év I. felében a következő összegek folytak be kezelési alapunk javára egyesületünknél.

A néhai Törley József ur képének megfestéséhez hozzájárultak: Bokros Károly 50 K, Francois Lajos 50 K, Petánovits Lajos 50 K, Barta Béla 50 K.

Perselygyűjtésből: Baar József 57.40 K-t küldött be. E címen összes bevételünk 70.24 koronát tett ki.

Az évi jelentésben közölt hirdetésekért küldöttek: Francois Lajos 100 K, Törley József és Tsa 55 K, Andrányi Kálmán utódai 30 K, Sandrick ezüst- és fémárugyár 30 K, Czuba Durozier 20 K, Hubert J. E. 20 K, Piatnik Nándor és Fiai 10 korona.

Pezsgődugók jövedelme: Törley József és Társa cég 225.10 K, Francois Lajos ur 146.70 K, Littke M. cég, Pécs 45.60 K, George Goulet 24 K.

A pincérgyújtó jövedelméből: A Temesvári Gyújtógyár utján 30'56 K folyt be.

Köszönettel kell megemlékeznünk arról, hogy ezen címen befolyt elég tekintélyes bevételünket különösen Bokros Károly, Petánovits József, Roth Sándor, Ébenhő Károly, Dorn Nep. János, Vukits Ferenc, a szegedi Tisza szálló személyzete burgalmának köszönhetjük, kik a dugókat összegyűjtve, saját költségükön egyesületünkhöz beküldötték, és köszönetünket kell tolmácsolnunk François Lajos urnak, aki a több ezerre menő dugót nagy gondnal és fáradsággal szétválogatta és egyesületünk részére egy pontos, könnyen áttekinthető kimutatást küldött.

Rendes tagjaink létszáma 641, ebből rendszeresen fizet a mult évi jelentésünkben kimutatott 445 taggal szemben 515, hátralékos 123 és nyugdíjas 3 tag.

Rendes tagjaink létszámának emelése céljából a folyó év derekán egy második taggyűjtővel is tettünk kísérletet, sajnálattal kell jelentenünk, hogy ezen kísérletünknek nem volt meg a várt eredménye, amennyiben az újabb taggyűjtő állandóan betegeskedett és így hivatásának meg nem felelhetet.

Régebbi taggyűjtőnk, Delfin Samu ebben az évben is nagy burgalommal és szakavatottsággal töltötte be hivatását és kérjük egyesületünk t. tagjait és minden barátját, hogy őt működésében jövőre is támogassák.

4. Tagsági díjak.

Bevételünk ezen a címen az 1908. évben 47,045 K 64 f.-re rugott; az 1909. év első felében befolyt 23,266 K 82 f.

5. Nyugdíjak és végkielégítések.

Mint jelentésünk előszavában kellőképpen méltattuk, egyesületünk ebben az évben kezdette meg tulajdonképpeni föladatának, tagjai élethossziglan nyugdíjjal való ellátásának megvalósítását. Immár több mánkaképtelenné vált tagunk élvezi gyümölcsét annak, hogy munkabírásának idejében előrelátó és takarékos volt, fölös filléreit a jó napokban pontosan befizette egyesületünknek s most, midőn a munkaképtelenség csapása nehezdedt rájuk, önérzettel élvezhetik az életfogytiglani nyugdíjat.

Ideiglatjuk a szegedi vendéglős ipartársulat választmányának hozzánk intézett sorait szivvelje meg mindenki az ebben foglalt mélységes igazságokat.

A Szállodások, Vendéglősök, Kávésok, Pincérek és Kávéssegédek Orsz. Nyugdíjgyesület tek. Elnökségének

Budapesten.

Klimán Imre tagtársunk nyugdíjazása körül tapasztalt figyelmes és a nyugdíjgyesületi alapszabályok rendelkezésének szem előtt tartása mellett megnyilatkozó humánus és a legjobb akaratot tanúsító gyors eljárásért ipartársulatunk válatszámánya f. év szeptember hó 2-án tartott ülésének határozatából a leghálásabb észinte meleg köszönetünket tolmácsoljuk.

Együttal szivből kívánjuk, vajha megértené a magyar vendéglősök és pincérek összessége azt a nemes és áldásos hivatást, mely ezen nagyfontosságú intézmény céljaiban lefektetve van, vajha átlátnák, hogy a vendéglős-iparnak ama kiváló vezérférfiai kik a nyugdíjgyesületet példásan vezetik, minő nagy emberszeretettel, fáradságot és anyagi áldozatot egymásra halmozva munkálkodnak szaktársaik javára és elesettségükben való felsegélyezésükre s teljes erejükből azon lennének, hogy e nemes intézményt belépésükkel és anyagi hozzájárulásokkal megerősítsék.

Szolgáljon példa gyanánt Klimán Imre tagtársunk esete, akinek nevében hálás szivvel nyugtatjuk, hogy tiz esztendei tagság s az illetékek pontos befizetése után bekövetkezett munkaképtelenségből kifolyólag őt a nyugdíjgyesület életfogytiglan havi 133 K-val segélyezi.

A tek. Elnökség iránt való nagybecsülésünk kifejezése mellett vagyunk kiváló tisztelettel

Szegeden, 1909. szeptember hó 5-én.

Cserzy Mihály s. k.
titkár.

Juranovits Ferenc s. k.
elnök.

Végkielégítést kaptak: özv. Szabó Lajosné 124'16 K,

Serrss Márton 1800 K, özv. Leisztinger Jenőné 240 K, özv. Randvégh Józsefné 1000 K, özv. Hübsch Adolfné 480 K, összesen 3644'16 K Ezen az összegben kívül néh. Hübsch árvái részére ki van utalva 288 K.

6. Tagságidij-visszatérítések és segélyezések.

Kristofletti Istvánnak 198'30 K, Bakos Gyulának 155 K, Prüger Gyulának 258'40 K, Guttenberger Antalnak 69'70 K, Grosz Józsefnek 87'69 K, Wéber Izidornak 179'68 K, Freyberger Gázának 85'08 K, Zey Józsefnek 83'92 K, összesen: 1117'77 korona.

Segélyt kaptak: özv. Szabó Józsefné 60 K, özv. Garabb Józsefné 100 K, összesen 160 K.

7. Egyesületi vagyon.

Egyesületünk vagyona ebben az évben is jelentékenyen gyarapodott, minek igazolásául ideiglatjuk 1909. június 30-an lezárt mérlegünket.

Mérleg-számla.

Tartozik: Készpénzek: Pénztárban 297'81 K, M. kir. postatakarékp. 1860'28 K, Pénzintézeteknél 320932'44 K, összesen 323090 K 53 f.

Értékpapírok: Saját értékpapirban 166400 K, Alapító értékpapirban 1000 K, összesen 167400 K. Egyéb vagyon: Átmeneti tételben 1842'83 K, hátralékos tagdíjban 6148'64 K, összesen 7991'47 K. Értékpapir, egyéb vagyon összesen 498'482 korona.

Követel: Alaptőke: Tagsági díjban 288412'75 K, alapítv., adom. stb 158483'68 K, Glück és Boros alap. 1000 K, összesen 447896'43 K. Tartalékok: Tartaléktőke 26270 K, Kezelési alap 21919'65 K, összesen 48189'65 K. Egyéb: Függetételben 2395'92 K. Főösszeg 498482 K.

Kelt Budapesten, 1909. június hó 30-án.

Maczkó Kálmán s. k.
főkönyvelő.

Nyereség- és veszteség-számla.

Tartozik: Üzleti kiadások: tisztii fizetés 1400 K, házbér 900 K, költségek 1309'07 K, Adó 660'96 K, Nyomatvány 386 K, Postabélyegek 142'76 K, összesen 4798'79 K. Végkielégítésben: segélyben 2409'47 K, Nyugdíjban 100 K, eredmény 166'70 K, összesen 2676'17 K, főösszeg 13037'28 K.

Követel: kamatok: értékpapírok után 3442'50 K, elhelyezett tőkék után 6732'02 K, összesen 10174'52 K. Bevételek: egyéb jövedelem 1347'17 K, kezelési díjakban 1312'59 K, felvételi díjakban 203 K, összesen 2862'76 korona, főösszeg 13037'28 korona.

Kelt Budapesten, 1909. június hó 30-án.

Maczkó Kálmán s. k.
főkönyvelő.

8. Kezelési-alap.

Mult évi közgyűlésünkön hozott határozat értelmében azon tagjaink befizetésének felerészét, kik alapszabályszerű fohívások dacára sem tettek eleget fizetési kötelezettségüknek és akiket így a rendes tagok sorából törölni voltunk kénytelenek, a kezelési alap, másik fele részét a tartalék-alap javára könyveltük el. Ezen eljárásunk következtében kezelési alapunk a mérlegben feltüntetett összegre gyarapodott.

Fölvívjuk e helyütt t. tagjaink jóindulatu figyelmét arra, hogy a pezsgős dugókat gyűjtsék és egyesületünkhöz eljuttassák. Ugy a vendéglősök menhelyalapja, mint nyugdíjgyesületünk oly humánus intézmények, melyek erre a támogatásra mindenesetre méltók.

III. Választmányok működése.

1. Budapesti választmány.

Taglétszám: 249. Bevétele 14254'21 K, tagsági díjakra 13485'54 K, kezelési illetékekre 786'67 K, Hátralékos tagsági díj 2818'66 K, Kiadás: titkár 480 K, Pénzbeszedő 500 K.

Hogy a választmány tagságidij bevétele a mult évihez képest (15,368 K 80 f.) valamivel csökkent, arról a buzgó tisztikar igazán nem tehet, mert Ehm János elnökkel az élén,

Mittrovátz Adolf, Kiss Henrik, továbbá Nagy Sándor titkár mindent elkövettek, hogy a kimaradt tagokat újjakkal pótolják, amiért legteljesebb elismerésünket érdemelték ki.

2. Kassai választmány.

Taglétszám: 43. Bevétele: 4062·60 K, Tagsági díjakra 3506·07 K, kezelési illetékekre 368·39 K, függő tétel 187·14 K, Hátralékos tagsági díj 1128·71 K. Kiadása: 256 korona 16 fillér.

A kassai választmányt a lefolyt évben nem csupán az a csapás érte, hogy elvesztette érdemes elnökét, Seress Márton, hanem az is, hogy ügybuzgó alelnöke Szállasi Alajos is elköltözött Kassáról és így a választmány vezetésének egész terhe a fáradhatatlan pénztárosra, Greiner Márkra nehezedett. Különösen kiérdemli ez a kipróbált hűségű tisztviselőnk teljes elismerésünket, mert leginkább az ő és érdemes választmánya buzgalmának köszönhető az, hogy a kassai választmánv még mindig egyesületünk büszkesége.

3. Szegedi választmány.

Taglétszám: 8, (7 fizető és egy nyugdíjas.) Bevétele: 1911·36 K, tagsági díjakra 1818·73 K, kezelési illetékekre 92·63 K, hátralékos tagsági díj 141·24 K. Kiadása 2·36 K.

Egyesületünk öreg barátja, Juranovits Ferenc elnök és Burghard János ügyvezető ebben az évben is sokat fáradoztak a választmányi ügyek pontos elintézésében.

4. A szombathelyi választmány.

Taglétszám 26 (köztük 1 nyugdíjas). Bevétele 2129·72 K, tagsági díjakra 1877·28 K, kezelési illetékekre 252·44 K, hátralékos tagsági díj 84·28 K. Kiadása 123·51 K.

Varasdy Sándor elnök és Balassa Mihály pénztáros nagy buzgalommal látták el a választmány ügykezelését, miért is őszinte köszönetünkre érdemesek.

5. Miskolci választmány.

Taglétszám 10. Bevétele 986·22 K, tagsági díjakra 937·45 K, kezelési illetékekre 48·77 K, hátralékos tagsági díj 61·16 K, kiadása (postabélyeg) 1·20 K.

Papp Lajos választmányi elnök nagy elfoglaltsága mellett is sokat fáradozik azon, hogy ezt a választmányt a régi nivóra emelje.

6. Választmányon kívüliek.

Taglétszám 304 (köztük egy nyugdíjas). Bevétele 26,750 K 61 f, tagsági díjakra 25,420·57 K, kezelési illetékekre 1330·04 K, hátralékos tagsági díj 1614·59 K.

Tisztelt közgyűlés!

A fentiekben felöleltük és ismertettük mindazokat a mozzanatok, a melyek egyesületünk lefolyt évében előfordultak. Különösen két mozzanatra kell itt még a közgyűlés figyelmét felhívunk; az egyik az, hogy a múlt évi jelentésünkben csak mint reményt fejezhettünk ki, immár valóra vált: a matematikai mérlegünk igazolja, hogy egyesületünk szilárd alapokon nyugszik, a másik pedig az, hogy vannak már nyugdíjas vendéglősök és pincérek s így igazolva van, immár való az a nemes cél, amit egyesületünk maga elé tűzött. Ezek az örvendetes mozzanatok adnak nekünk erőt és kitartást a további munkához és midőn ehhez a t. közgyűlés támogatását kérjük, méltóztassék nekünk, a felügyelő bizottságnak és a tisztikarnak a felmentvényt megadni és jelentésünket tudomásul venni.

Budapesten, 1909. évi szeptember hó.

Az igazgatóság.

A felügyelő-bizottság jelentése.

Tisztelt közgyűlés!

Alulírottak tisztelettel jelentjük, hogy a „Szállodások, vendéglősök, kávéosok, pincérek és kávésegédek országos nyugdíjgyűlési bizottsága” ügyvitelét állandóan figyelemmel kísértük és ellenőriztük, a főkönyvet és segédkönyveket megvizsgáltuk s mindent az alapszabályoknak megfelelően rendben találtunk. Az 1908. évi mérleget a fő- és segédkönyvekkel összeegyeztettük s azt rendben találtuk. Ez alapon kérjük a t. közgyű-

lést, méltóztassék a zárószámadást jóváhagyóan elfogadni, az igazgatóságnak és nekünk a fölmentvényt megadni.

Budapesten 1909. szeptember hó 13-án.

A felügyelő-bizottság: François Lajos elnök, Páris Vilmos, Hack István, Hajdú Imre, Dr. Szuly Aladár, Mayr József, felügyelő-bizottsági tagok.

A „Szállodások, vendéglősök, kávéosok, pincérek és kávésegédek országos nyugdíjgyűlési bizottsága”-nek 1908. évi zárószámadása.

Mérlegszámla 1908. december hó 31-én. Tartozik: Készpénzben: Pénztárban 1836 K, M. k. postatakarékp. 4636·82 K, pénzügyintézeteknél 289904·66 K, összesen 294559·84 korona. Értékpapírok: saját értékpapírban 166400 K, alapító értékpapírban 1000 K, összesen 167400 K. Egyéb vagyon: átmeneti tételben 1842·83 K, hátralékos tagdíjban 5848·64 kor., összesen 7691·47 K, főösszeg 469651·31 K.

Követel: alaptőke: tagsági díjban 264845·93 K, alapítvány, adomány stb. 152921·36 K, Glück és Boros alap 1000 K, összesen 418767·29 K. Tartalék: tartaléktőke 26270 K, kezelési alap 21919·65 K, összesen 48189·65 K. Egyéb: függőfélben 2694·37 K, főösszeg 469651·31 K.

Kelt Budapesten, 1908. évi december hó 31-én.

Dr. Solti dön jogtanácsos, Boros Károly elnök, Petánovits József, Sztanoj Miklós alelnökök, Maczkó Kálmán főkönyvelő, Nagy Sándor könyvelő, Glück E. János, Hámor József, Malosik Antal, Pap Lajos, Dökker Ferenc, Berger Leo, Schnell József, Wassel Gusztáv, Mitrovác Adolf, Peier Ferenc, Tilcser János, Dala Károly, Gundel János, Ehm János, Varasdy Sándor, Willburger Károly, Weingruber Ignác, Schmidhoffer Vilmos, Juranovics Ferenc igazgatósági tagok.

Jelen mérlegszámlát felülvizsgálta és helyesnek találta a felügyelő-bizottság.

Kelt Budapesten, 1909. szeptember hó 13-án.

Hack István, Páris Vilmos, Szuly Aladár, dr. Mayr József, Hajdu Imre felügyelőbizottsági tagok. François Lajos felügyelőbizottsági elnök.

Költségelőirányzat az 1909. évre.

Tartozik: I. Alaptőke javára: 1. Értékpapírok kamatai 6880 K. 2. Készpénztőke kamatai 13600 K. 3. Tagdíj (600 tag á 800 kor.) 40000 K. 4. Alapítvány, adom. 1000 K. II. Kezelési alapra: 1. Felvételi díjakból 200 K. 2. Kezelési illeték b. 2500 K. 3. Kilépettek tagdíja 3500 K. 4. Kamat, perselygyűjtés, bál bevétel 1000 K. 5. Pezsgős dugók 500 K. III. Kamat alapra: 1. Kamat 300 K. 2. Kilépettek tagdíja 3500 K. 3. Bál bevétel fele 400 K. Összesen: 73380 korona.

Követel: I. Segélyezés: a) Tagdíj visszatérítés címén 1600 K, b) Végkielégítés 4000 K, c) Nyugdíjazás 6000 K. II. Központ: 1. Közp. iroda bére 2200 K. 2. Jogtanácsosi fizet. 1200 K. 3. Fűtés, világítás, telefon stb. 600 K. 4. Főkönyvelő fizet. 300 K. 5. Könyvelő 480 K. 6. Nyomtatványok 700 K. 7. Könyvek 300 K. 8. Levelezés 200 K. 9. Előre nem látott 600 K. III. Választmányok: 1. Budapest. a) Titkár 480 K, b) pénzbeszedő 600 K, c) Nyomtatványok 20 K. 2. Kassa. a) Titkár 120 K, b) Pénztáros 120 K, c) Pénzbeszedő 160 K, d) Levelezés 20 K. 3. Szombathely. a) Pénzbeszedő 120 K, b) Levelezés 30 K. 4. Szeged. a) Levelezés 10 K. 5. Miskolc. a) Levelezés 20 K. IV. Taggyűjtő és ügyvezető évi jegye 800 K. V. Egyenleg mint vagyon gyarapodás 52700 K. Összesen: 73380 korona.

Vezetőség:

Elnök: Bokros Károly. Alelnökök: Petánovits József, Sztanoj Miklós.

Igazgatósági tagok:

1. Választás alapján: Glück Erős, Hámor József, Tilcser János, Maloschik Antal, Willburger Károly, Dökker Ferenc, Berger Leo, Weingruber István, Schnell József, Mittrovátz Adolf, Schmidhoffer Vilmos, Peier Ferenc.

2. Állásuknál fogva: Gundel János ipart. elnök, Ehm János, Papp Lajos v. elnök, Dala Károly, Varasdy Sándor v. elnök, Juranovics Ferenc, Wassel Gusztáv,

Felügyelő bizottság:

Elnök: François Lajos, Szuly Aladár dr. Mayr József,

Páris Vilmos, Hajdú Imre, Hack István. Jogtanácsos: Dr. Solti Ödön, ügyvéd, Főkönyvelő: Szempthei Maczkó Kálmán. Könyvelő: Nagy Sándor. Ügyvezető és taggyűjtő: Delfin Samu. Központi iroda: VII., Wesselényi-utca 4. sz. I. em. 1. Telefon: 27—26. Hivatalos lap: „Magyar Vendéglős és Kávéipar” Szerkesztő: F. Kiss Lajos.

A közgyűlésben előterjesztett indítványok.

I. Palkovics Ede indítványa.

(A vendéglős ipar képesítéshez kötése tárgyában.)

Mondja ki a közgyűlés, hogy a lehető legsürgősebben és legerélyesebben mozgalmat indít arra nézve, hogy az ország összes vendéglősei hathatós és alkalmas módon forduljanak a kereskedelmi miniszterhez és a képviselőházhoz azzal az indokolt és jogos kérelemmel, hogy az ipartörvény tervbe vett módosításának törvényhozási tárgyalásánál a vendéglős-ipar a képesítéshez kötött iparágak közé soroltassék.

Jelen indítványom indokolására csak röviden felhozom, hogy mint tudott dolog, a Budapesti szállodások, vendéglősök és kocsimárosok ipartársulata többször és így legutóbb is megkísérelt minden módot az indítványom tárgyát képező jogos kívánság érvényesülése céljára, de sajnos, eredménytelenül. Majdnem csalahatatlán jelek vannak arra, hogy a vendéglős-ipar nem fog a képesített iparágak közé felvétetni, mert a tervezők bölcsesége szerint a vendéglősnek nem kell annyi képesség és tanultság, mint a kályhatapasztóknak, kik ugyanis a képesítéshez kötött iparágba számítódnak.

Ha ezt a reánk nézve szégyenszámba menő furcsaságot ki akarjuk küszöbölni, meg kell mozdulni az ország összes vendéglőseinek és — a bár eddig meg nem szokott és talán nem is ismert — szoros összetartás erejével egyhangulag és hathatósan kell kívánni jogos kérésünk elismerését, annál is inkább, mert ha most nem sikerül kivergődnünk az ipari páriák közül, amivé az új törvénytervezet bennünket, vendéglősöket, az adófizető polgárság egyik legnagyobb pénzügyi súlylyal bíró részét oly következetes bölcseséggel a jövőre is sorolni kíván, beláthatatlan időkre, vagy a legjobb esetben évtizedekre lemondhatunk arról, hogy iparilag olyan tanul-taknak tekintsenek bennünket, mint a már említett kályhatapasztókat.

Ajánlom és kérem ezek alapján indítványom elfogadását.

II. A győri ipartársulat indítványai.

(Az italmérési engedélyek kiadása és revíziója tárgyában.)

1. Indítvány a M. V. O. Sz. szept. 21-iki közgyűléséhez:

Győrött, de minden valószínűség szerint mindenütt saját kárukra tapasztalják a vendéglősök, hogy nemcsak új italmérési engedélyeknél, de az esetben is, mikor már italmérési engedéllyel bíró új és szintén vendéglői helyiségbe költözik, kérvényét a pénzügyi hatóság késedelmesen intézi el és ezen késedelmi idő alatt engedély nélküli kimérés címén többször megbüntetik. Erre nézve a győri ipartársulat az alábbi előterjesztéseket tette és indítványozza, hogy az orsz. szövetségi közgyűlés azokat elfogadja és hasonló tartalmu felterjesztéssel az igazgatóságot megbízni sziveskedjék.

A győri vendéglősök, kávéosok és italmérők ipartársulatának tagjai pár év óta sajnosan és érzékeny kárukra tapasztalják, hogy italmérési engedély iránt beadott kérelmüket — különösen azokat, amelyek csak üzletáthelyezésre vonatkoznak — a győri kir. pénzügyigazgatóság késedelmesen, hónapok múltán, intézi el és ami a legsérelmesebb, ezen idő alatt, amikor tehát engedélykérvényük nem az ő hibájukból hever elintézetlenül, ismételtén megbírságozzák őket.

Az italmérési engedély kiadásánál két szempont törvény szerint az irányadó: az egyik a vendéglős kiszemelt hely milyensége, a másik a kérvényező személyi megbízhatósága. A panaszolt esetekben mindkét szempont elbírálása inkább csak formai jelentőségű, mert már italmérési joggal bíró vendéglős vagy kávéos a kérvényező és rendszerint olyan

helyre kívánja üzletét áthelyezni, ahol vendéglő vagy kávéház már van. De elismerve a puhatolás, előkészítés jogát, lehetetlen, hogy a győri pénzügyigazgatóság a győri hatóságoktól 8—15 napon belül a szükséges felvilágosításokat meg ne kapná.

Mindezek alapján és azért is, mert a győri vendéglősök és kávéosok sérelmének hatását fokozza a tény, hogy egyazon kereseti üzletalap után háromféle állami adót fizetnek, kétféle helyi adót, valamint kamarai illetéket, betegsegélyző járulékokat, hogy továbbá Győrött a törvény alapján az italmérések száma a lakosság számarányához képest legfeljebb 88 lehetne és van mintegy 150, a győri vendéglősök, kávéosok és italmérők ipartársulata a pénzügyminiszterhez kérvényt adott be, melyben kéri, hogy

1. a Győrött legutóbbi öt év alatt a pénzügyigazgatósághoz beadott italmérési engedély iránti kérvények elintézésének idejét, valamint azt vizsgálta meg, hogy az elintézés ideje alatt hány kérvényezőt mennyiszor bírságoztak meg amiatt, hogy existenciájáról nem mondott le és az üzletét az új helyen az engedély bevétele nélkül folytatta?

2. rendelje el az italmérések számának revízióját.

Ugyanezen kérvényt a kereskedelmi és iparkamarához is benyújtották, hasonló tartalmu feliratot és azt kérve, hogy a kamara az érdekében is felírjon, hogy az italmérési engedélyek iránti kérvények elintézése záros határidő alatt legyen kötelező és hogy a mai bírság-jutalék rendszer, mint a régi kémdíjazási korszaknak a mai időbe nem illő, erkölcsi szempontból is kifogásolható, maradványa eltöröltessék.

II. Indítvány.

Az országos szövetségi közgyűlés a belügyi és kereskedelemügyi miniszterekhez a mozgófényképmutatványok országos szabályozása érdekében felterjesztést intézzen.

III. Kaszás Lajos indítványa.

(A székesfőváros idegenforgalma érdekében.)

Szövetségi alapszabályaink értelmében alulírott tisztelettel kérem, hogy alábbi megokolt indítványomat határozathozatal végett a f. évi szeptember 20-dikára összehívott szövetségi közgyűlés elé terjeszteni méltóztassék.

Olvasván Szemere Miklós orszgy. képviselő a „Versenyügy és a Főváros” című röpiratát, meggyőződtem, hogy Budapest idegenforgalmának emelése a mi nehéz viszonyokkal küzdő iparunkra existenciális kérdés, az idézett röpirat javaslatára szerint gyorsan és óriási méretekben volna elérhető.

Ugyanis Szemere Miklós ur arra a körülményre támaszkodva, hogy az európai, sőt az amerikai lóversenyek úgy vannak szervezve, hogy a külföldi lovakat kizárják; ennélfogva a lótenyésztés, de különösen Budapest idegenforgalma érdekében azt javasolja, hogy a magyar lovaregyesület tegye budapesti versenyeit nemzetközivé, azaz pályáját nyissa meg a külföldi lovak előtt.

Meggyőző és cáfolhatatlan érvekkel mutatja ki, hogy ez mint vonzaná városunkba a külföld, különösen Amerika milliomos istálótulajdonosait.

Kétségtelen, hogy a nemzetközi, szabad versenypálya egyszerre világvárosi színvonalra emelné Budapest idegenforgalmát, ami hogy iparunkra mit jelent, fölösleges fejtegetnem.

Éppen ezért a következő indítvánnyal fordulok a tek. közgyűlés elé:

1. Határozza el a közgyűlés, hogy küldöttségileg átadandó emlékiratban kéri föl a székesfővárost, hogy a budapesti versenytér mostani helyén állandósíttassék abban az esetben, ha a lovaregyesület versenyeit nemzetközivé teszi. A versenytérnek mostani helyén való meghagyása a kereskedelem, de főleg a mi iparunk szempontjából kívánatos; mert ha a versenytér mai helyéről eltávolíttatnék, az idegenforgalom is más utvonatra terelődne, ami válságba sodorná meglevő szállodáit s egyéb vendéglőiipari üzleteit.

2. Határozza el a közgyűlés, hogy küldöttségileg átadandó emlékiratban kéri föl a lovaregyesületet, hogy versenytérét nyissa meg a külföld előtt, azaz pályáját tegye nemzetközi, szabad pályává, ami városunkat kiragadná sanyaru anyagi helyzetéből.

Tekintetes közgyűlés! Szövetségünk az idegenforgalom emelését céljával vallotta, éppen ezért kérem és remélem jelen indítványom elfogadását, mert ha szeretett Budapest világvárossá lesz, iparunk is eléri azt a jobb jövőt, mely után annyira epedünk.

Tegyünk meg tehát (minden tőlünk telhetőt Szemere Miklós epochális indítványa érdekében, nehogy Bécs és Berlin elragadja tőlünk közvagyonosodásunknak ezt a készen kinálkozó eszközét.

IV. Lengyel József indítványa.

(Szövetségi járási választmányok létesítése tárgyában.)

Szakiparunk fellendítésének egyik leghatásosabb segéd-eszközét eddig a tömörülésben rejlő erők okszerű kihasználása képezte. Ahol hivatásának magaslatán álló ipartársulatunk működik, ott a szakmánk munkásainak boldogulási útja is egyengetettebb. Ezt fölismerve, ma már országos egyesületünknek majdnem minden vármegye területén igyekszik segítségére lenni egy egy ipartársulat, vagy szakegyesület. Noha ezen szakegyesületek és ipartársulatok mindenütt a legszélesebb alapon szerveztetnek és felölelik az egész megyebeli szaktársak érdekeit, mégis a megalakulásukat követő igen rövid idő múlva azt tapasztaljuk, hogy az érdeklődés a kartársak között mindig alább száll. Kerestem, kutattam ennek okát, melyet szaksajtónk a leglelkiismeretesebb munkásság mellett sem tudott megszüntetni. Mint szaksajtónk egyik lelkesült munkása, magam is nem egyszer ragadtam meg a tollat, hogy kartársaim érdeklődését a mi magunk és legsajátabb ügyeink iránt felébresszem és hogy őket összetartásra hívjam fel. Sajnos, sem én, sem mások ezt teljes sikerrel el nem érhatték, mert a dolognak sokkal mélyebben rejlő okai vannak, semhogy azt egyszerű vizsgálódásra észrevehetnénk.

A mi szakegyesületeinket, illetve ipartársulatainkat csak anyagi érdekeink istápolása és védelme okából alakítjuk. Minden szaktársulat csak olyan pártfogásra számíthat, mint amely mértékben érdekeinket szolgálja.

Ezek a mi érdekeink pedig különös érdekek. Nem a hiúság, dicsvágy által mozgatott érdekek, hanem a mindennapi kenyér érdekét képviselik. Ezt halogatni nem lehet. Ahol a mi érdekünk, (nem az egész szakma érdekét értem, hanem az egyes szaktársak érdekére gondolok,) felmerül: ott azonnal tenni kell! De ki tegyen? Hol az az egyesületi vagy ipartársulati adminisztráció, mely azonnal és erélyesen tesz a szaktárs érdekében? Ilyen ipartársulatok képezik az én ideámat. Olyan ipartársulatokat óhajtok a jövő számára szerveztetni, mely a kis ember baján gyorsan és erélyesen segít a nélkül, hogy annak sok utat kelljen tennie, sok költségébe ne kerüljön, és a mi fő, sok időt el ne vonjon üzletétől.

Az alábbi tiszteletteljes indítványomban megkísérlem ezen módozatok felsorolását.

Indítvány.

Tisztelettel indítványozom, hogy országos Egyesületünk adjon utasítást az összes ipartársulatoknak szervezetük oly értelmű módosítására nézve, hogy minden vármegyei ipartársulat állítson az összes járási székhelyekre egy a járási székhelyen lakó szaktársakból álló kisebb kirendeltséget, mely az oda tanácsért, segítségért forduló kartársaknak szolgálatára álljon és ne kelljen annak a szegény falusi korcsmárosnak, esetleg vélt sérelmének orvoslása végett, a megyei székhelyre utazni, tetemes költséget és időt elpazarolni. Legyenek precizirozva azon ügyek, melyeket a járási kirendeltség is elintézhet és csak a nagyobb — inkább az egész szakmát felölelő — ügyek vitessenek a központ elé. A személyi ügyeket igen jól, közelsége miatt gyorsabban és az érdekelt felet terhelő kevesebb utánjárás költséggel elintézhetné a járási kirendeltség.

Indokolás.

Az a falusi korcsmáros nem olyan nagy idealista, hogy a közügy támogatására lépjen be az ipartársulatba, hanem azért, hogy esetleg előforduló saját előnyeit biztosítsa. Ha az ilyen egyén azt látja, hogy a dolog kissé nehézkes, bizony gyorsan kilép az ipartársulattól. Ez az oka azon sokak előtt

érthetetlen ténynek, hogy ipartársulatunk oly bámulatos nagy tagszámmal alakulnak és már néhány havi működés után ijesztő mértékben apad a tagok száma. Itt van ez a somogy-megyei ipartársulat, amely arról híres, hogy legtöbbször buzgólkodik tagjai ügyes-bajos dolgaiban, ez ma éppen fele annyi tagot számlál, mint amennyivel megalakult. Boldog az a vidéki ipartársulat, mely csak stagnál és nem a visszafejlődés útján van. Azon körülmény, hogy alig van szakmánkhöz tartozó egyén, aki a megalakulásakor mellettünk nem áll, amellel bizonyít, hogy megvan bennünk az érzék a tömörülésre. Csak szolgáljuk hiven, lelkiismeretesen, gyorsan és költségeket nem okozva szaktársaink érdekeit, úgy a mi ipartársulatunk gyönyörűen fognak virágozni.

Ha a mélyen tisztelt Közgyűlés tiszteletteljes indítványomat elfogadja, külön megbízatásra készségesen készítetek részletes tervet is az általam contemplant decentralizációhoz.

(Folytatása következik.)

Hatósági végzések.

A bornyilvántartásról. A székesfővárosi korcsmárosok ipartársulata aziránt folyamodott a földmivélsügyi miniszterhez, hogy a 150 hektoliter évi kimérést meg nem haladó forgalommal bíró korcsmárosokat a bornyilvántartás vezetésének kötelezettsége alól mentse fel.

A földmivélsügyi miniszter f. évi 93348/VIII—2. sz. a. kelt rendeletében kijelenti, hogy a kérelmet nem teljesítheti.

A mértékhitelítésről.

(Folytatás.)

Különös határozatok.

1. Hitelesítés céljából elfogadott oly palackokért, poharakért, illetve kannákért, melyek a követelményeknek meg nem felelőknek találtak, szintén a fenti díjtételek szedendők, kivéve, ha a hitelesítés állandó vagy időszakos kirendeltség útján, tehát nem a mértékhitelítő hivatalban történik. Ez esetben a visszautasított tartályok után díj nem fizetendő.

2. A vizsgálat alkalmával megsérült tárgyakért nem fizetendő díj.

Törékeny edények gondosan csomagolva és törékeny jelzéssel ellátva küldendők hitelesítés céljából a hivataloknak mert ellenkező esetben csak a hitelesítő bebizonyított gondatlansága esetén nyújt a hivatal kártérítést.

3. Ha a hitelesítés a fél kérelmére a hivatal székhelyén ugyan, de a hivatali helyiségen kívül vagy a mértékhitelítő időszakos körútja alkalmával a kijelölt időleges hivatali helyiségeken kívül végeztetik s a hitelesítés színhelye a vámvonalakon kívül vagy a község balterületén ugyan, de a kilométert meghaladó távolságban fekszik, akkor úgy az első mint az időszakos hitelesítés alkalmával a jelen rendelet függelékében megállapított díjtételeken felül a hitelesítés minden megkezdett napja után még 6—6 korona pótdíj is fizetendő.

Ezen kívül köteles a fél, a hitelesítéshez szükséges de a hitelesítő közeg által magával nem vihető eszközöknek a hivatal helyiségéből a fél telepére való elszállításáról is gondoskodni avagy a szállítás után a felmerült és a hivatal által fizetett költségeket megtéríteni. Ezek a költségek akkor is megtérítendőek, ha a hitelesítés színhelye a vámvonalakon illetve a község belterületén belül 2 kilométernyi távolságot meg nem halad.

A fél kérelmére, a hivatal rendes illetve a hitelesítő körútja alkalmával kijelölt időleges székhelyen kívül végzett kívül végzett első vagy időszakos hitelesítések alkalmával a szabályszerű díjtételeken kívül 25 korona pótdíj fizetendő.

Ha a hitelesítés egy munka nap alatt be nem fejezhető, minden megkezdett további munkanapért még 8 kor. pótdíj fizetendő, mely összeg a hitelesítő helyszínén a további munkanap megkezdése előtt a postatakarékpénztárba befizetendő, miért is a hitelesítő mindenkor tartozik a szükséges nyomtatványokat is magával vinni.

A munkanap a mérték hitelesítőnek e helyszínre való megérkezésétől számított 24 órában állapítatik meg, mely időn belül a mérték-hitelesítő legfeljebb 8 órai munkára van kötelezve.

4. Ha egy és ugyanazon községben lakó több fél együttesen egy beadványban kéri a mérték-hitelesítőnek a hivatal székhelyén kívül eső telepekről való kiszállását, akkor minden egyes kérelmező által a pótdíjak fele, vagyis 12 kor. 50 fill. fizetendő.

Ha a kérelmezők között oly gyártelep is van, a melyen a hitelesítés az első 24 órán belül el nem végezhető, ebben az esetben az illető gyártelep részéről ezer pótdíjon kívül még minden munkanapért 8 kor. pótdíj is fizetendő.

A pótdíjak a felek által a hitelesítési eljárást megelőzőleg a m. kir. postatakarékpénztár utján fizetendők le az 1908. évi 107.226. szám alatt kiadott kereskedelemügyi minis-teri rendeletben előirt módozatok szerint.

A kereskedelemügyi m. kir. Miniszter 1908. évi 107.230. számú rendelete a hordójelző hivatalok berendezése és szolgálata, valamint a hordók jelzése és a jelzésért fizetendő díjak tárgyában.

(Az 1907. évi V. t.-c. végrehajtására vonatkozó VI. sz. utasítás.)

A hordójelző hivatalok berendezését és szolgálatát, valamint a hordók jelzése körüli eljárást és a hordójelzésért fizetendő díjakat az 1907. évi V. t.-c. 42. §-a és a törvény 24. és 25. §§-aiban nyert külön felhatalmazásom alapján Horvát-Szlavonországokat illetőleg Horvát-Szlavon- és Dalmátországok bánjával egyetértőleg a következőkben állapítom meg:

I. A hordójelző hivatalok; azoknak címe és pecsétje.

1 §. A hordójelzést az 1907. évi V. t.-c. 25-ik §-a értelmében felállított hordójelző hivatalok s ezeknek kirendeltségei teljesítik.

A hordójelző hivatalok címe: „... törvényhatósági (városi, községi) hordójelző hivatal.....ban”.

A hordójelző hivatalok címüknek megfelelő szövegű pecsétet használhatnak.

A kirendeltségek az illető hordójelző hivatal címét viselik s annak pecsétjét használják.

(Folytatása következik.)

Különfélék.

Vendéglősök pénteki összejövetele.

November 12-én: özv. Jahn Edéné vendéglőjében, VII. ker., Király-utca 63. sz. a.

November 19-én: Schnell József vendéglőjében, IX. ker., Bokréta-utca 20. sz. a.

November 26-án: Bokros Károly vendéglőjében, VI. ker., Andrassy-út 25. sz. a.

December 3-án: Fürst Tivadar vendéglőjében, VI. ker., Csengery-utca 45. sz. a.

BORELADÁS.

Moóri fajborok, tavalyi termés,
kitünő minőség 50—60 koronáért.

Még néhány vaggonnal eladó

Kovács Sándor pincéjéből Moóron. Fejérmegye.

HIRDETMÉNY.

Ezennel közhirrre tétetik, hogy miután a Magyar Királyi Pénzügyminiszterium ellenőrző közgei a Magyar Kir. Szab. Osztálysorsjáték (XXV. sorsjáték) I. osztályra szóló sorsjegyeket felülvizsgálták, azok a főárusítóknak árusítás végett kiadattak.

Az I. osztály huzása 1909. november hó 18. és 20-án tartatik meg. A huzások a Magyar királyi állami ellenőrző hatóság és királyi közjegyző jelenlétében, nyilvánosan történnek, a huzási teremben. Sorsjegyek a Magyar Kir. Szab. Osztálysorsjáték valamennyi árusítóinál kaphatók.

Budapest, 1909. évi október hó 24-én.

Magy. Kir. Szab.

Osztálysorsjáték Igazgatósága.

Lukács, Hazay.

WEISSENSTEIN MÓR

mészáros.

BUDAPEST LEGRÉGIBB CÉGE.

Alapítás éve: 1840.

Ajánlja az üzletében kapható csakis elsőrendű, hizott marha- és borjúhusokat.

Különlegességek vendéglősök reggelijére és különös alkalmakra: hizott rostboeuf és borjúgerinc.

TÖRLEY PEZSGŐ.

ELSŐ MAGYAR RÉSZVÉNY SERFŐZŐDE

BUDAPEST—KÖBÁNYÁN.

Fennáll 1854 óta.

Az 1900. évi párisi világkiállításon collective a legnagyobb eredmél (Grand prix) kitüntetését nyert.

DISZOKMÁNY. 1885.

JURY-TAG 1896.

Városi iroda: VIII., ESZTERHAZY-UTCA 6. szám.

Ajánlja: ászok, király, márciusi világos, márciusi sötét, „bajor mód“, udvari „pilseni mód“, kétszeres márciusi világos és sötét, valamint bak-söreit, továbbá saját töltésű palacksöreit gőzpasteurizáló készülékkel s a legújabb technikai berendezésekkel felszerelt kőbányai palack-sör osztályából.

Ezen a legújabb technikai berendezésekkel fölszerelt serfőzödénknél évi gyártási képessége 400.000 hektoliter.

Az ország minden részében sörraktárosok által vagyunk képviselve; nagyobb raktáraink Arad-, Szeged-, [Miskolc-, Kolozsvár-, Nagyvárad-, Nyiregyháza, Temesvár- és Debrecenben vannak.

Hordósör-megrendelés: Budapestre, telefon-szám 52—59.

Hordósör-megrendelés: Vidékre, telefon-szám 52—60.

Palacksör-megrendelés: telefon-szám 56—58.

Dr. SZÜLY ALADÁR

fűszer, csemege és gyarmatáru nagykereskedő.

BUDAPEST,

IV. ker., Múzeum-körut 23-27. szám.

DREHER ANTAL SERFŐZŐDÉI RÉSZV. TÁRS.

Aszok-, Márciusi | Kiviteli Márciusi

(világos és sötét)

(barna)

S E R.

Megrendeléseket

a főzde mindenkor pontosan és a legnagyobb figyelemmel — az összeg előleges beküldése vagy utánvétele mellett — teljesít.

Nagyobb mennyiséget saját jégkocsijaiban szállít.

DREHER ANTAL SERFŐZŐDÉI RÉSZV. TÁRS.

KORONA-

(ála Pilseni)

Dupla Márciusi
és
Bakser.

A városligeti artézi kút vize 970 méternyi mélységből 73-tól 92° C hőfok mellett törvén elő, föltétlenül bakteriummentes, s általunk lehűtve természetes állapotban, valamint szénsavval telítve mint „ILONA“ artézi savanyuviz lesz forgalomba hozva. Tiszta izes és szénsav-tartalmánál fogva kitünő üdítő ital borral vegyítve igen kellemes.

2 liter ára 16 fillér házhoz szállítva. Rendelési cím: „Artesia“ részvény-társaság, Budapest, VII., Egressy-ut 20/c. Telefon 50-72.

A székesfőváros városligeti Artézi-forrás kizárólagos bérlői.

MATTONI GYOGY- ÉS VIZGYOGY-INTÉZETE

GISSHÜBLER-PUCHSTEIN

Karlsbad mellett.

A MATTONI-féle giesshübler savanyuviz eredési helye.

Pneumatikus- és belélegző-kurák.

Mell- és idegbetegek, üdülők, rheumatikusok stb. számára.

MATTONI-FÉLE

GISSHÜBLER

legjobb ízű égetés

SAVANYU-KÚT

legjobb asztali- és üdítő ital,
kifünő hatásnak bizonyult köhögésnél,
gégebajoknál, gyomor- és hólyaghu-
rutnál.

Mattoni Henrik, Karlsbad és Budapest

TRANSYLVANIA SEC

LOUIS FRANÇOIS & CO.

császári és királyi udvari szállítók

Budafok.

Fülöp Szász Coburg Góthai Herceg Ő Fensége
szállító.

Budafok.

* 15 elsőrendű kitüntetés *

VÉDJEGY

* * Hors Concours * *

FŐRAKTÁR:

BORHEGYI FERENC
Budapest, V., Gizella-tér 1.

VEZÉRKÉPVISELŐK:

RÜDA és BLOCHMANN
Budapest, V., Akadémia-utca 16.

Sürgöncim: FRANCOS BUDAFOK.

Telefon BUDAFOK 15. szám.